

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De abstinentia & castitate. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

charitatem Dei, & seruare pacem inter fratres, frange propriam voluntatem, & nihil age per elationem, sed in omnibus humilia temetipsum. Via ad charitatem, est descendere per humilitatem. Nam qui elatè de se sentit, longè à charitate recedit.

2. Sæpe putatur esse charitas, & est magis carnalitas. Libenter bibere vinum, & loqui cum feminis, caro est. Lautè comedere, & ornate vestiri, caro est. Diu fabulari & parum operari, caro est. Rarò orare & frequenter foris vagari, caro est. Ad mensam festinare, & ad ecclesiam tardare, caro est. Ille veram probatur habere charitatem, qui funditus odit mundi vanitatem, & carnalem fugit familiaritatem. Sancta quippe charitas non quarit in hominibus solatium terrenum, sed spirituale profectum. Nam animam potius pensat ad Dei imaginem factam, carnem verò ad malum procliuam refugit, vt sibi nociuam. Charitas non debet dici, vbi zelus non est iustitiæ, nec feruor disciplina. Quisquis Deum & proximum veraciter amat, iniuriam Dei & animarum damnū dissimulare non debet. Pax cum virtutibus bona est cum vitijs verò nunquam, sed semper mala. Ibi est bonus status & pax in domo; vbi defectus emendaretur, & vitia citò rescantur.

Carnalitas
sepe
obtrudit
specie cha-
ritatis.

CAPVT XII.

De abstinentia & castitate.

1. Sobrius victus & potus, sanitas est animæ & corporis. Inopia rerum, paupertatem docet amare. Rara virtus continentia in delicijs. Abundantia temporalium, occasio est iurgiorum & mater vitiorum. Tutior est castitas in paupertate, quàm in diuitijs multis. Corporalis egestas, medicina est animæ fidelis. Dolor cordis prohibet risum, & timor Dei oculos claudit petulantibus. Sicut nocet visus impudicus, ita impedit auditus de inhonestis. Cauendum est animæ sanctæ de corporis propinquatione, quia caro citò afficit carnem. Diligere pulchra & appetere mollia, non est pro virtute castitatis. Qui autem abiecta & amara amplectitur propter castitatem, potest facilius vincere carnem. Quanto enim caro plus premitur, tanto spiritus plus eleuatur. Qui se elongat ab omni tactu corporis, percipiet in anima suauitatem castitatis. Qui diligit solitudinem, purior erit à sorde mundanorum. Qui reputat corpus sum carcerem esse animæ, non curabit illud ornare nec ostentare, quia citò conuertetur in lutum & foetorem.

2. Exteriora hominis considerare, & in pulchritudine vel fortitudine gloriari, vanissimum est & vitiosum. In multa abstinen-

tia

tia & castigatione corporis, cōuersati sunt sancti, & pro afflictione praesenti, receperunt consolationem Spiritus sancti. Non est dignus à Deo consolari, qui in transitorijs bonis delectatur, & de penuria contristatur. Qui patienter sustinet laborem & dolorem in seruitio Christi, recipiet plenam mercedem, etiam pro minimo passu. Castitas multos habet impugnatores: sed qui veraciter se humiliant & Deum adiutorem sollicitè quaerunt, ac sensus suos cautè custodiunt, victoriam Christo dūce obtinebunt.

CAPVT XIII.

De utili exercitio, in vita & passione Christi.

Vitam & passionem Domini quantum profit meditari.

*Ephes. 5.
Christum
habitare in
nobis quid*

1. Cor. 2.

I. Optimum exercitium & suauissimum solatium, quod in hac vita potest haberi, est vita & passio Domini nostri Iesu Christi: quia tam in vita aeterna quam contemplatiua, perfectissimè hominem docet sine errore & multis argumentis, quod in alijs scientijs rarò inuenitur. Igitur firmissima & tutissima via ad perfectionem, & mentis illuminationem, atque aeternae vitae introductionem, est conformari filio Dei in omnibus virtutibus & moribus eius. Disce ergo ad eius amorem & honorem, cuncta exercitia tua trahere & ordinare: & tanquam praesentem Iesum, in omni loco & tempore attende: & cum multa reuerentia & singulari deuotione, ad auditionem & prolationem dulcissimi nominis eius Iesu, caput humiliter inclina, genua flecte: & cum omnibus Angelis & Archangelis & vniuerso cœtu sanctorum, maiestatem eius atque diuinitatem adora, benedic, & collauda. Et hoc est Christum per fidem & dilectionem habitare in corde tuo, oculos mentis ab eius imaginatione nunquam auertere, ad eius beneplacitum semper tendere, & nihil eius amori praeponere, sed quicquid boni audieris, vel legeris aut feceris, in ipsum totaliter reducere & finaliter referre: quia ipse est fons vitae, & sapientiae, & disciplinae; apud quem non perit nec minima cogitatio de eius memoria habita, nec vacua erit oratio ad eum cum gemitu fusa.

2. Conformata ergo te sanctissimae vitae Iesu, eius paupertatem, humilitatem, patientiam, & contemptum in hoc mundo, pro tuo modulo imitando. Pensa qualiter ab initio sanctae natiuitatis suae, vsque ad exitum mortis in cruce, pro te laborauit, pro te sustinuit, & se totum tibi impendit: quod nullus Angelorum, nec aliquis sanctorum fecit, ut merito super omnia diligendus sit, & sine intermissione recolendus, ac summo cum honore venerandus. Istud beato Paulo sapuit super omnem sapientiam & doctrinam, cogitare scilicet Iesum Christum, & hunc crucifixum

Et.